

AGNES'İN CEKETİ

SERDAR AYDIN

SERDAR AYDIN

1970 yılında doğdu. İTÜ Harita mezunu. İlk şiiri 1993 yılında yayımlandı. 1994-1999 yılları arasında *İzlek* dergisine emek verdi. 2001 yılında Tüyap İstanbul Sanat Fuarı (ART-IST 2001) *Genç Sanat Eleştirmeni ve Sanat Galericaleri Derneği Özel Başarı Ödülü*'nü aldı. Kafdağı'ndan sürgün bir Terekeme (Karapapag) ve dünyanın en güzel bozkırı olduğuna inandığı Ankara'da yaşıyor. Başta şiir olmak üzere, eleştiri ve imgeler üzerine çalışmaları var. Başlıca eserleri: *Nilgün Marmara Metinleri ve Fragmanlar* (1997, 2016, 2021), *ay... düşünüyor... üstüme* (2003), *...sonra, sözler...* (2006), *Üzerine Yazılar* (2007), *Fatma Tülin Resmi: Algı, Form ve Pornografi* (2009), *Aphrodisia'lar* (2011), *Yol Üstündeki Yazıcı/Ahmet Oktay Poetikası İçin Bir Yaklaşım* (2012), *Janis'in Yüzleri* (2016), *Beethoven'in Odası* (2017), *Jazz* (2017), *Jaklin'in Elleri* (2018), *Hakikat ve Görünürlük/Tayyar Eren Resmi* (2018), *Yas* (2019), *Sevda ile Kara* (2019), *Gözün Belleği* (2021), *Herkesin Ölü Bir Şeyi Vardır/Edip Cansever Poetikası İçin Bir Yaklaşım* (2022).

HASTA KAYIT FORMU

Ögle yemeğini az önce yemişti.

Koltuğunda oturuyordu.

Pencereden dışarıya baktığında eve doğru yaklaşan karaltılar gördü.

Derken kapı çalındı.

Tedirgindi.

Açmamayı düşündü bir an. Ancak dışarıdakiler ısrarcıydı. Âdeta yumrukluyorlardı kapıyı. Çaresizce yerinden kalktı. Kapıya yöneldi. Kapı kolunu çevirdiği an karşısında siyah giysili, kapının geç açılması nedeniyle öfkelenmiş insanlar gördü. Kaç kişiydiler ayrımsayamadı. Kapıdakiler, karşılarında zayıf, çelimsiz bir kadın görünce şaşırıldılar. Bir an sessizlik oldu. Sanki savaşa gidiyormuş, çok önemli bir görevi yerine getirmiş duygusuyla yumrukladıkları kapının ardında yalnızca bir kadın vardı. Ne bekliyorlardı ki? Zaten Agnes Richter adındaki kadını arıyorlardı ve karşılarında bir kadın vardı. Ellerinde evraklar olan siyah giysili, sakalı ve bıyığı gotik bezemeleri andıran adam konuşmaya başladı. Kadına adını sordu. Öğrenince kendisini hastaneye götürmek için geldiklerini vurguladı. Kadın şaşırılmıştı. Bu kararı kimin verdiğini sordu. Bu defa şaşırma sırası adamlardaydı. Kararı sorgulamak ne demekti? Elindeki resmî evrakları kadının suratına doğru sallayan adam, herhangi bir yanıt vermedi ve acilen gitmeleri gerektiğini söyledi. Kadın ihtiyaçları için yanında götürmek istediği eşyaları olduğunu belirterek çantasını hazırlamak istediğini belirtti. Elinde evraklar olan adam, bir kaşını yukarı kaldırarak kuşkuyla baktı. Acaba bir kaçış planı mı? Eğer bu kadını elinden kaçırırsa amirlerine karşı rezil olacağını dü-

şündü. Diğer adamları gözlemlmeleri için evin etrafına ve arkasına yönlendirdikten sonra kapı eşliğinde bekleyen kadına döndü ve acele etmesini söyledi. Kadın içeriye girip kapıyı kapatmak istedi. Adam kapının kapatılamayacağını sert bir şekilde vurguladı ve acele etmesi gerektiğini yineledi. Şaşkıncı kadın. Ama bu adamlarla mücadele etmesi mümkün değildi. Umarsızca direktiflere uydu, aceleyle çantasını hazırladı. Birkaç parça kişisel eşyasını ve dikiş setini koydu. Kapının önüne çıktığında cadde üzerinde iki aracın olduğunu gördü. Kapıyı kapadı. Elinde evraklar olan adam onu ilk araca yönlendirdi. Geri kalan kişiler de diğer araca bindikten sonra yola çıktılar.

Nereye gittiklerini bilmiyordu kadın.

Bir süre yol aldılar.

Araçlar durup indiğinde bahçeli bir yapının önündeydiler.

Bir de tabela vardı binanın girişinde. *Akil Hastanesi* yazıyordu üzerinde.

Agnes irkildi.

Burası tımarhaneydi.

Ve kendisi dışındakilerin verdiği, gerekçesini bilmediği bir kararla bu hastaneye kapatılacaktı. Oysa kimseye bir zararı yoktu Agnes'in. Aksine herkesle iyi geçinmeye çalışıyordu. Tek bir fark vardı öteki insanlarla arasında; Agnes'in kendine ait sözcükleri vardı. Kimse anlamıyordu o sözcükleri. Hatta sözcüklerinden bahsettiğinde kahkahalarla gülüyordu insanlar. Ama şimdi bir tımarhaneye kapatılacaktı.

Bir şeyler yapmalıydı.

Ancak koluna giren adamlardan kurtulması mümkün değildi.

Çaresizce kapıdan geçerek binaya girdiler. Onları beyaz önlüklü görevliler karşıladı. Bir hemşire evrakları imzaldıktan sonra Agnes'e eşlik etti ve merdivenleri tırmanarak üst kata çıktılar. Az sonra doktoruyla görüşecekti.

Koridordaki sandalyeye oturdu.

Kendisi dışında bekleyen iki kişi daha vardı. Birisi burnunu karıştırıyor, diğeri sürekli gözlerini açıp kapıyordu.

Başını önüne eğdi.

Agnes Richter, Avusturya'da 1890'larda rızası dışında, şizofreni teşhisiyle akıl hastanesine kapatılmış bir terzi.

Hastanede üzerine giydirilen cekete sözcükler işliyor ve sözcüklerle nesnelere arasında kurduğu ilişkiden güçlü bir 'imge-obje' yaratıyor.

Bu ceket şimdilerde Heidelberg'de bir müzede nadiren sergileniyor, zamana karşı kadife bir kutuda muhafaza ediliyor.

HASTA KAYIT FORMU

Adı: Agnes
Soyadı: Richter
Doğum tarihi: ...
Cinsiyeti: Kadın
Baba adı: ...
Anne adı: ...
Mesleği: Terzi
Teşhis: Şizofreni
Tedavi: Konservatif
Yatış Tarihi: 03 Nisan

MESEL

Rivayete göre İstanbul'daki tarihi yarımada sorularına yanıt bulamadan ölenlerin ruhları gezinirmiş.

İnsanlar arasında gezinen ruhlar konuşulanlara kulak kabartır, aradıkları yanıtları bulmaya çabalarlarmış.

Eğer ki yanıt bulunursa, o ruh huzur içerisinde görünür ve duyulur olanın ötesindeki aleme geçermiş.

Özellikle nisan ayında ruhların bu gezinmelerinde bir artış olduğuna da inanılıyormuş.

Hatta her sene nisan ayı boyunca, Sarayburnu'ndan Galata'ya doğru bir rüzgar estiği, duyabilen kulaklar için bir takım sözcükler ve tümceler fısıldadığı söylenirmiş. Bu sözcükleri ve tümceleri birçok kez duyanların olduğu, sadece bu deneyimi yaşamak için nisan ayı boyunca bölgenin yoğun ilgiye maruz kaldığı da gözlemlenebilirmiş.

En çok duyulan tümce ise şuymuş: Hakikat, bir sözcük-tü sadece...